

[Stavad]

der vi tilbage til i næste spørgsmål – vil jeg gerne spørge indenrigsministeren, om hun kan bekræfte, at der i henhold til den besvarelse, der foreligger, og som der vel ikke er nogen grund til at rejse tvivl om rigtigheden af, ikke er tale om nogen afskedigelse eller om, at der er foretaget noget i strid med gældende regler. Der er alene tale om, at man på sædvanlig vis har benyttet sin ret til at lede og fordele arbejdet med henblik på at få en arbejdsplads til at fungere bedst muligt, i dette tilfælde til gavn for patienterne.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil godt have lejlighed til at præcisere mit tillægsspørgsmål, så indenrigsministeren kan svare bekræftende – det tror og håber jeg i hvert fald – og så også hr. Stavad kan forstå, præcis hvad det var, der lå i mit første tillægsspørgsmål: er det således, når man følger en rutineprocedure, at det i princippet udelukker, at det er ganske alvorlige spørgsmål, man har at gøre med? Jeg opfordrede ikke indenrigsministeren før til at tage stilling til sagens substans, og det forstår jeg udmærket og respekterer til fulde at hun ikke gør, men det, jeg bad om at få fastslået, var, om en rutineprocedure udelukker, at det er principielle emner, man tager op.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Nej, det er da klart. Der bliver over for indenrigsministeriet mellem år og dag rejst utallige spørgsmål. Nogle af dem er ganske små, og nogle er af et temmelig stort omfang, og det, jeg ikke kan svare på, er, om det er en stor eller en lille sag. Nogle af de sager, der bliver rejst over for indenrigsministeriet, er sager, som vi måske ikke har kendskab til, men først får kendskab til på det tidspunkt, da der bliver spurgt til dem, og derfor kan jeg ikke kende hverken omfanget eller karakteren af sagen. Det, vi gør, er altså ganske rutinemæssigt at spørge om sagen, når vi får den forelagt; hvilket omfang den derefter måtte tage, afhænger i høj grad af det svar, vi får.

Til hr. Stavad skal jeg sige – og det går jo ind i det næste spørgsmål – at jeg ganske rigtig har fået et svar fra amtsborgmesteren i Nordjyllands amt, men jeg har fundet, at denne sag kan være af en sådan politisk interessant karakter – hvad man jo også ser af

debatten i de nordjyske aviser – at et svar alene fra amtsborgmesteren ikke vil være fyldestgørende nok til, at indenrigsministeriet kan vurdere sagen. Det har ikke spor med mistillid til amtsborgmesterens svar at gøre. Det er ganske simpelt et spørgsmål om en vurdering af, hvilken karakter spørgsmålet fra hr. Maisted har, og jeg skal give hr. Maisted et så fyldestgørende svar som overhovedet muligt. Men det vender vi jo tilbage til i det næste spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2

2) Til *indenrigsministeren* af:

Stavad (S):

»Hvad er ministerens begrundelse for at underkende en besvarelse fra Nordjyllands amts øverste administrative chef, amtsborgmester Søren Madsen, om et rent administrativt anliggende?«

Skriftlig begrundelse

Det er, som om ministeren med sine initiativer i »portørsagen« fra Hjørring sygehus forfølger snævre partiinteresser, som i praksis vanskeliggør Nordjyllands amts muligheder for på en tilfredsstillende måde at løse sine personaleproblemer på Hjørring sygehus til gavn for patienterne.

Det er utilfredsstillende, at en minister forsøger at skabe politisk uro ved at blæse administrative dispositioner op til en stor politisk sag.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg modtog den 4. september 1984 svar fra amtsborgmesteren på det af mig stillede spørgsmål. Det blev imidlertid i det svar oplyst, at svaret var afgivet, uden at sagen havde været behandlet i et møde i amtsrådet.

Det er sådan, at efter den kommunale styrelseslovs § 31 kan en borgmester svare på kommunalbestyrelsens vegne, når der er tale om sager, der haster, eller sager, som ikke giver anledning til tvivl. En række sager må dog efter deres indhold forelægges for den samlede kommunalbestyrelse, i dette tilfælde altså amtsrådet, ud fra hensynet til kommunalbestyrelsen eller dennes mindretal og sa-